

твърти — силнитѣ очи, на пети — способността да се приспособяватъ къмъ околната срѣда.

Дванадесетъ години по-късно отъ издаването на „Произходътъ на видоветѣ“, Дарвинъ издаде друго много важно съчинение — *Произходътъ на човѣка*, което произведе голѣмъ шумъ между учениитѣ люди.

По външностъ Дарвинъ билъ високъ и малко приведенъ. Той билъ много точенъ човѣкъ и никога не отстъпвалъ отъ заведенія редъ въ живота: ставалъ въ опредѣленъ часъ, закусвалъ, сѣдалъ на работа, прочиталъ полученитѣ писма, наново работилъ и това продължавало до 12½ сутринята. Следъ това отивалъ на разходка, като вземалъ съ себе си любимото си куче; презъ това време той извършвалъ и своитѣ наблюдения върху отгледванитѣ отъ него растения и животни.

Следъ разходката правилъ късна закуска, следъ което прочиталъ нѣкои вестници и отговарялъ на полученитѣ писма. После отивалъ въ кабинета си и тамъ слушалъ да му четатъ нѣкой романъ, биография или друго леко четиво. Следъ това пакъ разходка, работа, леки забави и др., четѣлъ научни съчинения, слушалъ музика и къмъ 11 часа лѣгалъ да спи; често страдалъ отъ безсъница

Съ децата си Дарвинъ се отнасялъ като най-близъкъ другаръ и съветникъ. Играелъ съ тѣхъ, приказвалъ имъ, училъ ги да събиратъ и опредѣлятъ насѣкоми, но и тѣ никога не му създавали неприятности.

Въ края на 1881 г. стомашната болестъ, отъ която Дарвинъ страдалъ постоянно, се усилила. На 7 мартъ 1882 г. той излѣзълъ за последенъ пжтъ на разходка и отъ този день почнало да му става